

2016. december 8. csütörtök

Ter 3,9-15; Zs 97; Ef 3-6 11-12; Lk 1, 26-38

Szűz Mária szeplőtelen fogantatása

Első olvasásra a szentírási idézetek közül bennem a két nő maradt meg:

Éva – bűnbe vivő, irányító, csábító „ősanya” – büntetést kap.

Mária – alázatos, nem kételkedő, engedelmes „szűz anya” – megtisztelő, nagy feladatot kap, a legszebb női feladatot.

Vajon abban a pillanatban Mária belegondolt, hogy ez mivel fog járni számára? Abban az időben, abban az erkölcsi miliőben? Ennek ellenére zokszó nélkül engedelmeskedik: „Az Úr szolgálója vagyok, teljesedjenek hát be rajtam szavaid.” Micsoda alázat, belenyugvás, hit! Nem lehetett véletlen, hogy az Úr Őt választotta. Én lehetnék kiválasztott egy hasonlóan nagy volumenű feladatban?

Óhatatlanul elgondolkodom: Milyen élethelyzetem van, amiben nehézkesnek vagy lehetetlennek tartom, hogy engedelmeskedjek? Mennyire vagyok meggyőzhető?

„Istennél semmi sem lehetetlen.” Máriának elég volt ennyi... Nálam elég lenne? Elég?

Valószínűleg ezt az egy tézist kell elfogadnunk és minden rendben lesz.

Elfogadom? Elhiszem? Higyem el!

Győrfyné Király Cili, *Budapest*

